

ЛИНИЈЕ НА ДЛАНУ

ПРЕДСКАЗАЊЕ

У деветој години
писао сам о пчели и цвету.
Моја мајка наглас је
читала песму и плакала.

После сам често узимао
оловку и започињао исто.
Кад год бих уступио место
некој појави или предсказању
на папиру је ницала
гомила реченица.
Рађало се нешто
налик на љубав.
Љубав је преузела све
што се одиграло
пред мојим очима.

На другој страни
остала је немоћ да бдим
над целином која се зове живот.

КРВАВИ ГЕСТ

У очима познаника
видим прљава дјела
ал упуштам се
у мучне ноћне разговоре.

Тече слатка прича ласкавица.

Кад понестане
темâ за обмањивање
лисац лисцу
вук вуку
шара по очима:
пази да не промакне
случајно крвави гест.

У противном
оде глава
кад-тад!

УДЕС

Иако често
загледан у небо
отац никад није наглас
рекао шта осјећа
и види
нити је словце своје неписмено
на папир икад ставио.

Ти који друкчије поступаш
једном га упита:
Откуд ли толике звијезде?

Он те не погледа
већ одлазећи рече
да се о таквим стварима
само уз добру ракију
поштено може причати.

ДАРВИНОВА ШАЛА

Потичемо од парамецијума
глисте
шарана
птице селице
зеца
вука
краве
и коначно мајмуна.

Мајсторски се Дарвин нашалио
ми узели за озбиљно
записали у књиге
дјецу посадили у школске клупе
и
пукла брука:
Људско месо није за јело!

ТАЈНА

Гледао си
дубоко у очи
раслојеној личности.

Сутрадан је она теби.

Договористе се
да о томе ником
не кажете
ни
А!

ДУША И ВОДА

Душа је ту негдје.
Свеприсутна
и танана.
Проблем што виси у ваздуху.

Наша мука
огледа се у њушкању
око непознанице
што цијепа
груди
и главу
док усвајамо
свако за себе
да садржимо приближно
исту количину воде.

АНЂЕЛИ

Распакују
предсказују
излајавају се
на лицу мјеста праве
списак преживјелих предака.

Све вјерујемо
у анђеле се претварамо
огромне душе на сто сервирамо
комадамо
братимимо
крв једни другима испијамо
дугачке прсте
у уста завлачимо
вучемо
растежемо
смијемо се грохотом.

СУЂЕНИК

Живот траје једно вријеме
на припремљеним количинама
воде
хране
ваздуха
и шетње кроз сан.

Успут крв се љуља
у темељу
јер си до педесете
карлично расположен
и береш плодове
што прште на све стране
кад се ни сам не знаш
како-зашто
расрдиш
на скромном костурчићу
миле суђенице.

ИЗ ДАНА У ДАН

Велики љубитељи
опипљивог живота
у колони
један по један
прште
 и пипкају
 тик
изнад главе
душу
која обузимајући скелет
бубри као квасац.

Чуј
хајде још која
калорија да цикне
па онда
марш!

СЛИКА У ОЧИМА

Шапућемо неке
ситнице о Богу.

Час нам сване
час смркне.

Али
ми
и даље ћућоримо
свашта.

Јер
никаквом се мјерилу
не да израчунати
колика је вјероватноћа
да као свезналци убоги
живјећемо
и послије
смрти.

ПУПОЉЦИ

Никад се не зна
да ли је оно што видиш
одгонетнут случај
или не.

На примјер.

Грана
је
цвјетала
лептире
без
крила.

ЧИСТИЛИШТЕ

Велика
пространства изнад главе
и још већа у њој
извјесна су чистилишта
у којима растурам знање
стечено у школи.

Дај већу снагу
огромна пустињо!

Станујем у тијелу
које споро носи
и не да̂
да полетим горе
гдје простор гута сам себе
и мене
који га попуњавам
као што је предвиђено.

РАСПОРЕД КОСТИЈУ

Костур је гарнитура справица
и добро прорачунатих
склопова.

Да би владао њима
немилице ходаш
и климаш се
у влажном месу
правиш распоред.

По предњим
и задњим вратима
вјешто су разбацане лучне кости
углавном непокретне
и ријетко учествују
у обликовању
свакодневних фигура.

Лопта је на врху
замишљена
и вјечна кост
која господари свијетом.

Све у свему
сталног распореда нема
јер још увијек свјеж омотач
у редовним се размацима
испаравана
и обнавља.

СУДБИНА

На хладну си земљу
положио тијело
и с облака
грохотом
осматрао мапу.

Руке
и ноге
што фијучу кроз ваздух
исцртале су кривуљу
посегнувши за храном
огревом
и путовањима.

Сад се лијепо види закон.

ПУТАЊА

Лично си утврдио
да се око сунца обрћеш
великом брзином
коју не осјећаш.

Путању
овако исцртај:
Права линија
из мајчине материце
до ситне звијезде
изнад жалосне врбе
у дворишту родне куће
и још даље
тамо гдје ничем
не служе

очи
уши
руке
и остали прибор.

О ДРУЖЕЊУ

Нема више дружења.
Нећемо да се дружимо.

Доста је било пајдашења
главобоље
и недоумица.

Доста је било празних
разговора што филују
младалачку крв
и уздижу
високо
високо.

Нема више братских веза
нема колебања око корака
назад
или напријед!

ВЕЛИКО ПИТАЊЕ

Поједеш
попијеш
нешто обориш
тече живот
јебеш му зеца његовог.

Сутра се може
догодити каква несмотреност
па да настрадаш
на дај боже ишчезнеш.

Камо?
— питаш забезекнут.

Па...
овај...
ТАМО!

ДЕРИШТЕ

Једно дериште лута.
Стријеља погледом
скрива поглед
ћораво је
заводи.

Никад не знаш да л је гладно.
Нико не зна откуда је.

То дериште кевће поваздан.

Његов глас
одзвања у центру града
и кружи понад
торњева
лагано односећи увис
прашину
и наше сјене.

УТАКМИЦА

По тајном закону диобе
пресијецамо јабуку
на три половине.

Ко ће прије појести?

Црне вилице
спрам златних чељусти.

Сад!

Мљац горе
мљац доље
мљац мљац!
Дробисмо
ждерасмо.

Ојчасмо за десетак калорија
— таман колико би довољно
да у глас викнемо:
Ја сам побједник!

УЛИЦЕ

Довољно је да се распиташ
за Јакшићеву или Кнез-Михаилову
и већ си на коњу:
Ту ти је стари познаник
који се осмјехује на улазу
било које куће
и отвара врата
прије него си покуцао.

Свеједно је шта ћеш попити
и шта испричати
старом знанцу
како си до сад живио
и куда се дао
послије своје десете године.
Он ће се претварати да слуша
јер постао си свој човјек
и сопствена нада.

Успут се жалиш
на многе булеваре
и безбројне улице
тужиш се на имена
честих нобеловаца
патент-стручњака
и осталих што имају
подочњаке.

Уразумиће те надарени пријатељ
у заносу објашњавајући
како су улице
муње што разносе
душе
и становнике
до најближег олтара
самопослуге
фабрике или стадиона.

Захваљујеш на црној кави
и савјетима
клањаш се до земље
затим залупиш
врата с најлонским прозором
и пред очима
укаже се приказ:
Једна уличица с твојим именом!